



Folketingets Ligestillingsudvalg

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

7. juni 2016

Besvarelse af spørgsmål 91 alm. del stillet af udvalget den 12. maj 2016 efter ønske fra Rasmus Horn Langhoff (S).

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

I forlængelse af ministerens svar på LIU alm. del – spm. 58, bedes ministeren svare på følgende:

Tlf. 33 92 33 50
Fax 35 29 10 01
CVR-nr 10 09 24 85
evm@evm.dk
www.evm.dk

a) Det fremgår af svaret, at der i forbindelse med hidtidige sager, hvor virksomheder ikke har overholdt lovgivningen om måltal og politikker for den kønsmæssige sammensætning af ledelsen, har været lagt vægt på, at give virksomhederne tid til at tilpasse sig forpligtelserne, hvorfor der altså ikke er blevet tildelt bøder. Hvor lang tid mener ministeren der skal gå, før virksomheder, der ikke overholder loven, bør straffes med bøde?

b) Det fremgår af svaret, at der i forbindelse med vurderingen af, om der skal startes en regnskabssag foretages ”en samlet vurdering af væsentligheden og konsekvenserne af fejl og mangler i årsrapporten.” Er manglende overholdelse af lovgivningen om måltal og politikker efter ministerens opfattelse en uvæsentlig overtrædelse af loven?

c) I forlængelse af svaret bedes ministeren redegøre for, om ministeren har kendskab til anden lovgivning, hvor virksomheder i en periode efter indførelsen af nye regler, er blevet friholdt for straf ved overtrædelse af reglerne?

Svar:

De materielle krav til måltal og politikker for den kønsmæssige sammensætning af ledelsen følger af selskabsloven og lov om erhvervsdrivende fonde m.fl., mens kravet om afrapportering følger af årsregnskabsloven.

Kontrollen af overholdelsen af reglerne sker som en del af den almindelige regnskabskontrol i Erhvervsstyrelsen. I regnskabskontrollen foretages en kontrol af overholdelse af en række krav til årsrapporterne, herunder forskellige oplysningskrav, som bl.a. omfatter oplysninger om måltal og politikker for den kønsmæssige sammensætning af ledelsen.

Før der startes en regnskabssag, foretages der altid en samlet vurdering af væsentligheden af de konstaterede fejl og mangler i årsrapporten. Det vil altid bero på en konkret vurdering, hvorvidt manglende efterlevelse af konkrete regler udgør væsentlige fejl og mangler. På samme måde er det altid en konkret vurdering hvilken reaktion, der anvendes i den enkelte sag, baseret på forholdets væsentlighed.

Når der i regnskabslovgivningen indføres nye krav, så forekommer det, at virksomhederne får en vis periode til at udvikle en hensigtsmæssig praksis for overholdelse af kravet. Dette er relevant, når lovkravet alene sætter rammerne for den beskrivelse, virksomhederne skal afgive, hvorefter det overlades til virksomhederne og deres rådgivere at udvikle en praksis indenfor lovgivningens rammer. Dette var for eksempel tilfældet dengang, der blev indført krav om, at store og børsnoterede virksomheder skulle give oplysninger om samfundsansvar. Her kan vi se, at der over årene er sket en meget positiv udvikling, hvor virksomhederne og deres rådgivere har udviklet en stadig bedre praksis, som udfylder lovgivningens rammer. I de første år blev der i kontrollen accepteret lidt videre rammer, end hvad der ville blive accepteret nu, hvor reglerne om samfundsansvar er langt bedre indarbejdet. Reglerne om samfundsansvar er således et andet eksempel, hvor der er lagt vægt på at give tid til overgangen til nye regler.

Såfremt Erhvervsstyrelsen i regnskabskontrollen konstaterer fejl og mangler i årsrapporten, er det vigtigste for mig, at forholdene bliver rettet op, og at regnskabsbrugerne får de oplysninger, som lovgivningen stiller krav om. Det er op til Erhvervsstyrelsens vurdering i den konkrete sag, hvilken reaktion der anvendes, for at sikre dette.

Med venlig hilsen

Troels Lund Poulsen